

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΝΑ ΕΝΤΑΘΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΙΣ

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1944. Λίγο πριν έκσπαση «ό ματωβαμμένος Δεκέμβρης». Επάνω από την Αργαία της Χαλκιδικής, στην χαρά της Μάρως, έγραφε μια τραγωδία. Η εθνική ψυχή έμαρτύρησε. Οι συμμορίες του Ε.Λ.Α.Σ. έβαλαν την εγκληματική σφραγίδα τους σε μια έπαίσχυντο σελίδα της νεωτέρας μας Ιστορίας. 137 πατριώτες, που δεν τους έβλυνε άντεθνική δραστηριότητα, χωρίς να κριθούν, ήχθησαν ως «πρόβατα επί σφαγής». Και κατεσφάγησαν άγριώς. Το θαύμα και η τόλμη έβοήθησαν ένα να έπιζηση τον Βαγίω να από την Συκιά. Τους άλλους κατέπιε ή χαράδρα του Χολομώντος. Εκεί ύψώνεται σήμερα ένας Σταυρός...

22α ΕΠΕΤΕΙΟΣ δεν γεννά σε μας την έπιθυμία της πολιτικής εκμεταλλεύσεως αυτού του δραματικού γεγονότος. Δεν γυρίζουμε πίσω δια να κλαύσουμε. Προσκυνούμε και τραβούμε μπροστά. Και θα εύχόμαστε να λησμονήσουμε—θα είχαμε λησμονήσει— «εις πολλές σελίδες του έθνικού εγκλήματος», όπως περ σφάτως σύγχρονος πολιτικός ήγέτης είπε.

Αλλ' αυτοί προκάθουν την έθνική μνήμη καθιστούν αναγκαία την έθνική αναπόληση—έπιβάλλουν την έθνική περισυλλογή. Μετά την στρατιωτική συντριβή του Κομμουνισμού στον Γράμμο και το Βίτσι ή 5η Όλομέλεια του Κ. Κ.Ε. διεκήρυξε το 1950 «...Δεν ήττηθή αμε... Καρτερούμε με το όπλο παρά πόδα...».

Σήμερα μάλιστα ο κομμουνιστικός κίνδυνος προβάλλει έντονος. Η κομμουνιστική απειλή είναι σαφής. Το κομμουνιστικό μένος στρουθοκαμηλίζουμε; Να προσποιούμεθα ότι δεν βλέπομε ή ότι δεν ακούμε τίποτε; Να θυσιάζουμε το μέλλον μας και το μέλλον των παιδιών μας, έπειδή είμεθα άφρονισμένοι από τις άντιθέσεις και τους όξεις άγώνες των άστικών κομμάτων; Ο Κομμουνισμός είναι άναμφισβήτητα ό ύπ' άριθμόν ένα κίνδυνος του Έθνους, της Δημοκρατίας, των Έλευθεριών του

Λαού, του πνευματικού Πολιτισμού.

ΜΕ ΤΗΝ τυχόν επικράτησιν του Κομμουνισμού δεν διατρέχομε μόνο τον κίνδυνο να κολοβωθεί ή Ελλάς από τις βόρειες έπαρχίες της—συμπεριλαμβανομένης και της Χαλκιδικής μας—, που με την μεθόδευσιν της «Μακεδονίας του Αιγαίου» ή της «Αυτόνομου Μακεδονίας» θα προσαρτηθούν στην Γιουγκοσλαυία και Βουλγαρία— με την τυχόν επικράτησιν του Κομμουνισμού δεν θα παραστούμε μόνο μάρτυρες της σκυνεύσεως και έκπορθήσεως των ιερών και όσιών της Φυλής μας, Θρησκείας και Οικογενείας— με την τυχόν επικράτησιν του Κομμουνισμού δεν θα όδηγηθούμε μόνο σε μία πτώσιν του βιοτικού επίπεδου και οικονομική έξαθλίωσιν, που διαπιστώνουν όσοι έπισκέπτονται τις χόρες του παραπετάσματος— με την τυχόν επικράτησιν του Κομμουνισμού θα σημειωθεί και εκείνο, που με τόση φρίκη ύπογραμμίζει ή σφαγή του Χολομώντος: Δεν θα ύπάρχη ασφάλεια ζωής και το κεφάλι δεν θα στηρίζεται καλά στους ώμους. Οι όδηποτε πρόσχημα θα είναι άρκετά αίτια όγία δια να άφαιρηται ή ζωή. Ποίος άμφισβητεί και αυτή την αλήθεια;

ΔΟΥ διατί άναπολούμε σήμερα την χαρά ήδρα του Χολομώντος. Έχομε ως Έθνος, ό πως στην τρισχιλιετή Ιστορία μας άπεδείξαμε, την γενναιότητα να συγχωρήσωμε. Έχομε όμως ως Έθνος, που θέλει να ζήση, και την δύναμιν να έπιβάλωμε το Δίκαιο και την τάξιν σ' αυτούς, που έλλαμβάνουν την συγγνώμη ως άεπάρκεια. Προσκυνούμε και άτενίζομε προς το μέλλον. Και καλούμε τους πατριώτες: Έλληνες, όλους τους Χαλκιδικιώτες, να συσπειρωθούν. Με κατασιγασμένα τα πολιτικά πάθη να «άνακαλύψουν» ότι είναι άδελφοί. Να άντλήσουν διδάγματα από την τραγωδία του Χολομώντος. Ο Κομμουνισμός σπέρνει στην οικονομική δυστυχία και θερίζει στην πολιτική θύελλα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καθηδερίας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Μη κλαίεις» ούκ απέθανε αλλά καθεύδει»

Κάποτε τα νεκρά μας σώματα θα άνασθούν σύμφωνα με την κατηχηματική διαβέβαιον και ύπόσχεσιν του βιβλίου του Αγίου Δαΐ το φθόρον τοΰτο ένδυσσθαι ραβδί—σαν και το θνητόν του— ή ύπόσχεσι «ό αναστήν» Είπαι πτόρ Θεός προστογμένον το φθόρον και προσωρινό σώμα υ' άνασθού ή κάποτε νά νύξη ή άφθόρτο και αϊώνιο ή τήν έπι υ'άνητα βασιλεία του Θ'ού. Αφ'ού είπαι κάτι το προσέτιον ή έ κακώς και ή διάλυσις του σώματος μας τότε, ούδ' όπου α' φ'ίνεται θάνατος και οί ώς ός υ'ανός. Είπαι κάτι το προσωρινόν. Μ' ίαζι με ύπνον που θα τελείωξη εύ'ός ώς ή μάχη ή μ'γάλη ώς του

Θεού ή έδ' έξη ήμέρα της γενικής άναστάσεως Δικαίω λοιπόν ο κύριος είπεν «ούκ άπ'θ'ινεν αλλά κ'α'ύδει» κοίμ'αι Με μόνην την διαφορά ότι ό υ'ανός της μοις χαράς του Ιερού ήτον ό λιγός τιμος, έώ ό υ'ανός ό δικός μας θ' είπαι μ'κρός ήμικέας όλών. Έκείνοι όμως που είχε την δύσιν να ζή ή την νεκρόν το σημερινό εύαγγελο ήχ' την δύσιν να άν' όσην κάπτε και όλα τα νεκρά να σώματα Η προσδοκία ού ή έλιν, έξ'ώς παρήγορος, διότι όλοι μας έχομε θ' ή ήπει και θ' ηνώμε τον θάνατον κάποιου αγαπημένου μας προσώπου. Όλοι μας νύχθ' με άνησυχία και άμχανίαν βλέ

ποντες τα χρόνια μας να διαρρέουν και την θλίβει ή όρ' του θάνατου όλο και νά έπ'ήνιζζή. Κα'είς δεν μπορεί να έα προσφ' ή έδαφος γιά να σ'ηριθ ή με όσα στέν μοιροίον ήτον σε ήμ' και την γενική έρήμωση που φέρεται ό θάνατος. Μόνον ή μ' σ'όνη μας εις την διβ' β'ίωσιν, π' ό μ' έδα σ'ν έμπράκως ό κύριος—διά της άνοσσεσ'ως νεκρών και διά της ίδι ής του άνοσσεσ'ως, μπορεί να έας προσφ' ή μ' σ'όνη ή έα σ'σ' λευτο σ' ή' γ'μα Μ' π'ορν να λένε όσι θέλουν οι άθ' η'κ' οι άν' καιρν' μας σ' τις ώρες, που ή με'άλη λ'ψη του θ'ιν'α τ'υ δεν έχει έ'σ' άσει στο σπ'τικό τ'υς. Ο αν όμως δοϋν κάποιον προσφ' ές τους πόσωπο σ'ό νεκρ'κ έ'ρα ο άν' κ'ούσου τον φ' ή κ'όδον των χωμάτων ν' σ'ε π'άζουν το φ'ρετο της πεθαμένης άγ'η των, τότε μέσ'α τ'ους α'θόρμητα φ'ιτρώνει ή έλ'π'δα, ή προσδοκία ή π'ισ'ις ότι το αγαπημένο τους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την 4ην σελ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΥΓΕ ΤΟΥΣ!

ΘΕΜΑ ΤΑΞΕΩΣ

ΕΚΠΑΗΚΤΙΚΗ δύναται να χαρακτηριωθεί ή επιτυχία, που έσημείωσαν οι άπόφοιτοι του Λυκείου Αργαίας κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις σ'ό Πανεπιστήμιο και τις άλλες άνώτερες σχολές. Επ' 27 άποφοίτων οι 17 εισήχθησαν σ'ό Πανεπιστήμιο και οι ύπόλοιποι σ' άλλες σχολές. Πρέπει δ'ενα σ'ημειωθή ότι επί μία τετραετία τώρα το Λ'κειο—Γυμνάσιο Αργαίας κατορθώνει να άναβ' βάξή το ποσοτό επιτυχίας σ'ά ίδια σχέδόν ύψη. Μετά β' σ'α παιδιά.

Οί δοκιμάζή και δικαιοδ'ται να δοκιμάζή έπερηφάνεια διά τα άποτελέσματα αυτά ό γνωστός σε εύρυτάτη κλίμακα λυκειαρχής κ' Γ'όφ'ος Αλιωτής. Γεννημα και θ'όρμα της Αργαίας άναλ'σκει συνεχώς τον καλύτερο έαντιό τον σ'ην ύψηρότητα του Έθνους και της ιδ'αιτίας του πατρίδος. Προσφέρει πολλά σ'ην έκπαίδ'ν, σ'ό κοινωνικό στίβο, σ'ην έθνηκή έπολ'ιν. Δι' αυτό και οι Αργαίωτες τον έχουν καμάρι.

Οί ήταν παράλειψις να μη εξ'ιδή ή κατάρσις, ή φιλοτιμία, ό μόχθος και ή τεραστία και άεγνωσμένη συμβ'λή των καθηγητών του Λυκείου—Γυμνασίου Αργαίας σ'ην διακόρυφον άνόστησιν άποτελεσμάτων. Όλοι του εκεί επάνω κάμνουν εύσυν'δητη και άποδοτικά την δουλειαν τους. Εδ'ε τ'ους!

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΧΗΝ

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ Πολυγύρου—Ν. Μονδανίων, όπως εκτελείται, όχι μόνο δεν έξυπηρετεί το έθνικ'ό κοινό, αλλά συνεχ'αγεται δι' αυτό σπατάλη χρόνου και ταλαιπωρία. Το σημαντικό δογματικό γίνεται ήν 9 ώρα. Και σ'ε μισή ώρα, σ'ις 9 και 30', άναχωρεί άλλο λεωφορείο δια Κασσανδρά μέσ'α Ν. Μονδαίων.

Εν τώ μετοξ'ν Πολυγύρου και άγ'ότες, μαθητές, άν'θρωποι και θ'έλων να προωθηθούν προς τα χ'ορά της Καλαμαριάς, διάλληλοι π'ν' κ'ιόστρια π'ός τότο, π'όπειν τα π'όστια π'ν' αυτοκίνητο της 9ης ώρας διά να τα ξιδ'ύσουν, διαν πλέον θ'α έχ'ν χάσει όλην την ήμέρα και δεν θ'ά δύνανται να διεκπεραιώσιν την εργασία τους.

Πρέπει λοιπόν, άφ'ού άναχωρεί και άλλο λεωφορείο σ'ις 9 και 30', να άλλοξή ή ώρα του πρώτου π'ορ'ιν'ό δ'όμοιότ'ον προς Ν. Μονδαία. Επ'ιβάλλεται ή άναχώρησις να γίνεται ένωρίτε. Ο κ. Νομαρχ'ς έχει τον λόγο.

Η ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝΗ μεταξύ Αργαίας—έν διαμέσων χωρίων—Αγ. Νικολάου συγχώνευσις έξυπηρετεί μέν τους κατοίκους των χωρίων, διά των οποίων διέχεται, αλλά δημιουργεί κατήστασιν διά τους ξιδ'ύοντας από Ιερισσό, Σιγαιών, Σιγατονίκη προς τα χωριά αυτά.

Τό λεωφορείο λοιπόν αυτό, που άναχωρεί από την Αργαία σ'ις 3,30' θ'ά π'όσ'η ν' άναμένη, διαν φ'ι'η σ'ό Πυλαϊχώρο, τό έτερο λεωφορείο της Ιερισσού διά να παραλαβ'ήν τους προς Πλατά, Μ. Παναγία, Παργαδ'κ'ια, Μεταγγίσι, Αγ. Νικόλαο επιβ'τες. Δεν είναι δύσκολο. Εί'αι θέμα τάξεως.

ΜΕ ΑΥΤΗΡΕΤΗΤΑ

ΦΟΡΤΗΓΟ αυτόκλητο προχθές, κατά φ'ορτο, διέσχισε την κεντρική όδό με έπ'εσ'όλ'η διά κατωκημένο χώρο ταχ'ητά. Και έκαμψε την στορφή προς τό π'ακτορ'ό λεωφορείων, χωρίς να την έλατ'ώσ'η.

Οί άνθρωποι αυτοί—έν'ν'ως όχι πολλοί—οίτε τόμους έπολογίζον ό'ιτε τους συν'ανθρώπους τους σ'β'ορν'αι. Αλλά θ'ά π'όπειν να εύρεθ'ή και δι' αυτούς τρόπος σωφρονισμ'ού. Και αυτός είναι ή παρομπή τους σ'ην Εισαγγελία. Τότε θα τον άντιληφθούν και οι Έδιοι.

Η Αστυνομία λοιπόν καλείται διά μία άκόμη φορά να έφαρμόσ'η με άσ'ησ'ητα τις διατάξεις του Κόδικος Οδικής Κυκλοφορίας. Αλλιώς τα θέματα των τ'οσ'ών και κυρίως τ'ών άσυν'εδ'ήτων όδ'ητών θα πολλαπλασιάζονται.

ΘΑ ΑΝΑΖΗΤ'Ο'ΥΝ Ε'ΟΥΚΕΣ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ της Συκιάς άνήκουν στην συντριπτική τους πλειοψηφία στην έθνικ'όρροπα πατριότιξιν. Κ'ι όμως κατέστη έφικτή ή άλωσις της μεγάλης αυτής κοινότητας της Χαλκιδικής από την Αγιοστερά. Διότι πρόεδρος της προ ήμερών έξ'έλεγχ' πρόσωπ'ο γνωστών άγιοστερών άπ' κ'έτων. Ποιοι β'ιόγονται σ'α την νέα μεγάλη αυτή ζήμιας έθνικ'όρροπος π'ορ'οτάξ'ωσ'η στην Χαλκιδική;

Οί Συκιώτες γνωρίζουν πολύ καλά τους έπ'εσ'όλ'ους. Και έν καιρ'ό θ'ι άνοξ'ηθ'ο'υν αυτές οι εύ'υνες.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

ΠΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΕΥΣ: Α.Α.Ε.Ε.Τ.Ο.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ιδιωτών 60
 Δήμων και Κοινοτ. 150
 Δημοικων προσώπων 150
 Γραφεζών Έταιριών 500
 Έξωτερικού (αεροπορικός) 500
 Δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
 Διακηρύξεις πλειστηρισ-
 μοί το χιλιοστόμετρον
 250. Διαφήμιση 8
 συμφώνως τη δ' αρ. Γ.Α.
 Κ. 3.198/23.12.63 απ.
 Υπουργ. Οικονομικών

Κειρόγραφα, δημοσιεύμε-
 να ή μη, δεν επιστρέφονται

Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

Πρωτότυπο, Τυπογραφείου

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΚΟΥΔΗΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

Μεταναστεύσεις

Οι μονίμως μεταναστεύσα-
 ντες ε: των εν τῷ Νομῷ 1-0
 νίμως διαμενοντων, κατά τὸν
 μῆνα Μάιον 1966 ἀνῆλθ' ν
 εἰς 54, οἱ δὲ προσωρινῶς κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν ὥς ἄνω μῆνα
 τοῦ 1966 ἀνῆλθον εἰς 11.

Οικοδομῆσεις

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀδειῶν ἀ-
 νεγέρσεως νέων Οἰκοδομῶν
 κατὰ τὸν μῆνα Μάιον 1966
 ἀνῆλθον εἰς 136, ὅγκου 35.
 247 μ.β. καὶ ἀξίας 5.786.000
 δρχ.

Εξ ἄλλου ὁ ἀριθμὸς ἀνε-
 γέρσεως ποσοτήκων οἰκοδο-
 μῶν κατὰ τὸν μῆνα Μάιον
 1966 ἀνῆλθεν εἰς 22 ὅγκου
 1483 καὶ ἀξίας 241.000 δρχ.
 Κοινωτική Ἀντίληψις καὶ
 Ἀσφάλις.

Οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῶν Νο-
 σοκομείων Χαλκιδικῆς ἀσφ'ε-
 νεῖς καὶ ἄ τὸν μῆνα Ἀπρί-
 λιον 1966 ἀνῆλθον εἰς 67,
 ἐξ ὧ ἀνδρες 17 καὶ θῆλεις
 50.

Εξ ἄλλου οἱ ἐξελθόντες ἐκ
 τῶν Νοσοκομείων τῆς χώρας
 ἀσθενεῖς, οἵτινες εἶχον ὡς
 μόνιμον κατοικίαν τὸν Νο-
 μόν Χ'λκιδικῆς, κατὰ τὸν μῆ-
 ναν Ἀπρίλιον 1966 ἀνῆλθον
 εἰς 54, ἐξ ὧ ἀνδρες 226
 καὶ θῆλεις 288.

Μεταφορὰ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον
 1966 συνέβησαν εἰς τὸν Νο-
 μόν μας 13 ὁδικὲ τροχαῖα
 ἀτυχήματα προ αἰτίας τὸν
 τραυματισμὸν 16 ἀτόμων ἐξ
 ὧν 6 ὁδηγοί, 8 μεταφορέ-
 να π ὅσῳ καὶ 2 πεζοί.

Δημόσια Οἰκονομία

Αἱ εἰσπράξεις τῶν Δημοσίων
 Ταμείων τοῦ Νομοῦ Χαλ-
 κιδικῆς κατὰ τὸν μῆνα Μάι-
 ον 1966 ἀνῆλθον εἰς 2.114.
 000 δρχ. ἐνῶ αἱ πληρωμαὶ κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν ὥς ἄνω μῆνα
 ἀνῆλθον εἰς 5.399.000 δρχ.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΔΟΞΙΑΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

1) Οἰκοδομικαὶ Ἀδει-
 αι.2) Εργοληψίαι οἰκο-
 δομικῶν κατασκευῶν

3) Ἀδειαι, Ἀντλίων

Πετρελαιοβενζίνης, Ὑ-
 τοποιεῖων, Κινημοτογρά-
 φων, Ξενοδοχείων, Ἐρ-
 γοστασίων κ.λ.π.

4) Συντάξεις πάσης

φύσεως μελετῶν.

5) Ἐπιμετρήσεις πά-
 σης φύσεως Ἐργασιῶν.

Τεχνικαὶ πληροφορίες

δωρεάν.

Τηλεφωνεῖτε στὸ 3-49

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. Τ. ΓΚΑΣ

ΠΑΝΟΣ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Ἐργοὶ 13 Θεσσαλονίκης

Τηλ. 72-476

οἷα τ' αὐτοὺς τοὺς

«τουρίστες» ὅμως καὶ τέ-
 τοιο ὅχι μόνο ἀγνωστοεἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀκατανόη-
 το. Γιατὶ τὰ πάντα τὰ με-
 τρῶν μετὰ τὸ χρῆμα. Μετὰ

τὸ δολλάριο. Ἔτσι καὶ ἂν

αὐτὸ πῶς δίνουν εἶναι

σκάρτο καὶ ἀκριβές...

Ι. Γ. ΠΟΛΥΓΥΡΟΥΣ

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΗ ΓΕΩΡΓΗ

Τοῦ κ. ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸ ἐξωκλήσι τοῦ Ἀη Γε-
 ωργή, δὲν ἦταν πολὺ μακρὺ
 ἀπ' τὸ χωριὸ καὶ ὁ πολὺ κό-
 σμος αὐτοῦ βεβαίως χιραγῇ, ἐξ-
 κινούσε μετὰ τὰ πόδια γὰρ νὰ
 προφτά η τὴ λειτουργία.

Οἱ νέοι, ποὺ εἶχαν ἄλογα
 καλά, πῆγαν καβάλλα γὰρ
 νὰ κάνουν τὸ κομμάτι τους,
 στολίζοντας τ' ἄλογα μετὰ
 μινὰ καὶ καρτέτες, περδαλές
 καὶ τ' ἐβάντο στὸ γυρισμό,
 παραπλοῦσαν ποῖος θὰ φτά-
 σῃ π' ὅτος στὸ χωριό.

Ὅσοι δὲν πῆγαν στὸ
 πανηγύρι, κατέβησαν τ' ἄ-
 λόγευμα στὴν ἀγορὰ τὸ χω-
 ριὸ νὰ ὑποδεχτοῦν τοὺς πα-
 νηγυριστὰς «τὸ ἀγιώτες» ποὺ
 λεγαν.

Κεῖν τὴ χρονιά ἡ ἐκκλη-
 σιαστικὴ ἐπιτροπὴ, ἔλεγε ἐτοι-
 μασία καλὴ γὰρ τὸ πανηγύρι.
 Ὅχι βέβαια, κατὰ τὰ καὶ φα-
 γιὰ, ἀλλὰ γὰρ κ' ἐκτερά. Προ-
 σέφεσαν στὸν κόσμῳ γάλα ζε-
 στὸ καὶ ριζόγαλο. Τὰ γάλα-
 τα αὐτὰ τὰ δώριζαν οἱ τοιοι-
 πνοὶ γὰρ τὸν «Ἅγιο». Μετὰ
 τὴ λειτουργία, στρώσαν σαγί-
 σματα καὶ χρέμιν κάτω στὸν
 ἴσκιον τῶν γέρων πονηρι-
 ῶν καὶ καραγασιῶν καὶ κά-
 θισαν σταυροπόδι, περιμένον-
 τας κατὰ τὰ καθιερωμένα,
 τὸ κέρισμα. Π' ἰδιὰ π' ὅτε προ-
 σέφονταν νὰ βοηθήσουν
 τὸς ἐπιτρόπ' οὗς, κεῖν τὴν ἡ-
 μέρα κερνοῦσαν, ἰ.ε. τὴ σειρά
 ὅλον τὸν κόσμῳ.

Μετὰ τὸ κέρισμα βῆκε ὁ
 δῖος κ' ἐρχετο ὁ καλὸς
 ὅτε «δυνατὴν γὰρ τὸν Ἅ-
 γιο» καὶ ὅταν τε εἴωσε ὁ δῖ-
 σος, ἄρ' ἴσε ὁ χορὸς μετὰ
 τραγοῦδια πῶτε καὶ συνέ-
 χεια μετὰ ὄργανα, κλαρίνα
 καὶ βιολιά.

Τὸ μὲν ἐπὶ σὺν ἡν
 στὸ φέτι, ὅτε ἐτοιμασία εἶχε
 ὁ κ' θένος ἀπ' τὸ σπίτι του
 καὶ τὸ τέλος προσφέρθηκε
 ἀπ' τὸν ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ρι-
 ζόγαλο. Συνέχεια πάλι ὁ χο-
 ρὸς, τραγοῦδια καὶ λαλοῦμε-
 να ὡς τὸ ἀϊόνιον.

Ἐπὶ ἀπ' τοὺς τσομπάνη-
 δες ἔλεγε «ἄνα» στὸν Ἅγιο,
 ἕνα ἱεραγὶ αὐτὸ παρ' ὅσο
 στὴν ἐπιτροπὴ. Ὁ μπάμπας
 Μιχαήλ, ὁ ἐπιτροπὸς, σοφί-
 τας.

στῆκε νὰ βάλῃ τὸ τραγὶ στὴ
 λουτρία καὶ ἀμέσως δυο παι-
 διὰ ἐφύσαν τὴ λίστα καὶ
 περνώντας ἔγραψαν ἀπὸ ἕνα
 γροσσὸν τ' ὄμμα. Προθυμία
 μεγάλη καὶ σὲ λίγο ἡ λίστα
 γέμισε. Ἐγιναν οἱ λαχοῖ
 καὶ τ' ἐτραβήσε ὁ καλὸς τὸ
 λαχὸν. Ἡ τύχη εὐνόησε τὸν
 Ζαφείρη, ἕνα νέον ἀπ' τὴ
 μεγάλη παρέα ποὺ κουτσόπι-
 ναν καὶ τραγουδοῦσαν σὺν
 ἴσκιον τῆς «τραγῆς πονη-
 ρας». Καὶ αὐτὸ ἔγινε ἀφρο-
 δὴ νὰ χενικεθῇ τὸ γλέντι με-
 τὰ ὄργανα ποὺ βάσταξε ὡς
 τ' ἀπόγευμα ἀργά. Καὶ δὲν
 ἔφτασε αὐτὸ ἀλλὰ ἐκίνησαν
 γὰρ τὸ χωριὸ μετὰ τὰ ὄργανα,
 ἔχοντας στὸ μέσον καὶ τὸν
 τράγο, στολισμένον μετὰ
 νὰ ἀπὸ λουλούδια.

Κ' ἡ καλὴν ἡ Ἀβραμπί-
 κίνα ἡ Μήτρενα, ἀναιπενά-
 ζοντας ἔλεγε μετὰ καὶ ὁ με-
 ἄλο «τοῦ χροῦν» θὰ πῶμε κ' ἡ
 μεῖς στοῦ πανηγύρι μετὰ μῆ-
 ρα. «Ἀμ» ἐσεῖς μαρὴ δὲν
 ἔχ' ἱτι μῆλα; τὴν εἶπαν οἱ
 ἄλλες. «Σκουτεῦναι δὲ νὰ
 πάρομαι».

Παραπέρα στὸ πεζοῦλ' τ'
 ἀλ' ὡντοῦ, καθόν ἂν κ' ἡ Μα-
 ρία τ' Μανωλίου καὶ κομά-
 ραν μετὰ τὸν κ' ὡντοῦ τ' ἡ
 ἄλαζα ποὺ ἔφτασε. Ἀντι-
 ὅμως, γὰρ τοκάδες, τὸν εἶχε
 κοιμητημένον μπροστὰ στὸ
 στήθος μετὰ ἀγκάθια ἀπὸ παλὴ
 συρῆς. Κι, ὅταν τὴ ρώτησαν
 γιὰ τὸ ἔργον αὐτοῦ. «Ἀμ»
 δὲν εἶ τὸ καλὸν. «Ἦταν δὲ
 τότε, οἱ τοῦ ἀδελφ' οῦ, ἔ-
 να δεκαοκτὸν ἡ νουζία Γαῦ
 τὸ ἔμεινε ἀνάμ' στὸ χωριό,
 ὅταν θέλουν νὰ ποῖν κάτι
 ποὺ δύσκολον νὰ ἀγοράζῃ κα-
 νείς».

Τώρα ὅλα ἄλλαξαν. Μιὰ
 τυπικὴ λειτουργία γίνεται εἰς
 μνημὸν τοῦ Ἀγίου. Ὅτε γε-
 ρασματα καὶ τὰματα στὸν Ἅ-
 γιο γίνονται ὅτε καὶ ἀλλὰ
 ρηδες παραπλοῦς, οὔτε χο-
 ροὶ καὶ λαλοῦμενα ἀκούγον-
 τας. Μήπως ἄρα, εἶναι τό-
 σο δύσκολον τὰ χρόνια ποὺ
 νὰ ἴσῃ τῆς Μανώληνας τὸ
 ρητὸ «δὲν εἶναι ὅσο γιὰ...
 τοκάδες».

ΚΩΝ) ΊΝΟΣ Ν. ΔΕΛΛΙΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΕΥΤΗΡ—ΧΕΙΡ.—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΔΗΤΗΣ ΜΑΕΥΤΙΚΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΜΕΙΟΥ ΧΑΛΚΗΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην (Οἰκία Γ. Χαδία κάτω

θεν πρακτορείου)

Τηλ. 2.85

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΔΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ 11 ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. ἀσθενῶν 79.221—Τηλ. ἰατρῶν 73.114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικόν—Καρδιολογικόν—Χειρουργικόν
 Γυναικολογικόν—Ὁρθοπαιδικόν—Οὐρολογικόν
 Ὁφθαλμολογικόν—Ὀτορινολαρυγγολογικόν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ἀκτινολογικόν—Μικροβιολογικόν
 Δωμάς πολυτελείας Α Β, Β, Γ θέσεις
 Δεκτοὶ πρὸς νοσηλείαν
 Ἀνασφάλιστοι καὶ ἡσφαλισμένοι

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟ ΔΕΝΔΡΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΤΙΚΙΑΣ
(ΠΙΣΤΑΚΙΑΣ)

Προέχεται ἀπὸ τὸ Τουρ-
 κεστὴν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν.
 Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν
 Εὐρώπην εἰσῆλθε μετὰ Συ-
 ρίας δι' αὐτὸ λέγεται καὶ χα-
 λεινοφυστική.

Καλλιεργεῖται εἰς τὴν Συ-
 ρίαν, Μ. Ἀσίαν, Π. λασιῶν
 Ἑλλάδα, Ἰσπανία, Σικελία
 καὶ Καλιφόρναν.

Ἐδῶ καλλιεργεῖται κυρίως
 στὴν Ἀττικὴ καὶ Ἀγίαν.

Ἀνιπνύσεται ὅπου ἡ ἔ-
 λαία καὶ ὁ ἴσκιος βορριότερος.
 Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ποιεῖ νὰ
 καλλιεργηθῇ εἰς ὅλες τὰς πε-
 δινας καὶ λοφώδεις περιο-
 ρὰς ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχουν οἱ ἔ-
 ξης περιορισμοί:

1) Ὅταν ἡ στήλη τοῦ ὕ-
 πογείου ὕδατος εἶναι ἰσχυρὴ
 (μετὰ τὴν 1,5 μέτρον
 κατὰ τὸν χειμῶνα).

2) Ἐὰν δὲν ὑπάρχει διό-
 λου νερὸ ἀρδεύσεως, λαμβανο-
 μέν ὑπ' ὅψιν ὅτι ἡ φυστικία
 καὶ ποιεῖ νὰ ἀρδευθῇ καὶ
 μετὰ νερὸ ἐλαφρῶς ὑφ' ἡμεῶν.

3) Ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι
 πολὺ συνεκτικὸ (σφιγτό, βα-
 ρὺ) καὶ δὲν ἀποστραγγίζεται
 καλὰ.

Ἡ φυστικία εἶναι συνη-
 νὴς μετὰ Σμαρδελίῃ ἢ Τσι-
 κιδίῃ καὶ Κοκορυβιδίῃ κ.λ.π., φυ-
 τὰ ποὺ αὐτοφυῆ εἰς ὁλόκλη-
 ρὴν τὴν Χαλκιδικήν, ἐπὶ τῆς με-
 τὰ μαστιχὸς δένδρου τῆς Χίου
 καὶ μετὰ τὸ δένδρον Πιπριῶν ἢ
 ψυδοπιπριῶν ποὺ χρησιμοποι-
 εῖται σὲ δένδρον οἰκί-
 ῶν Ἀθηναίων καὶ ἄλλων πε-
 ριοχῶν τῆς Νετῆς ἢ Ἰλ-
 λίδος.

Τὸ δένδρον τῆς φυστικίας
 καὶ μετὰ τὸ δένδρον Πιπριῶν ἢ
 ψυδοπιπριῶν ποὺ χρησιμοποι-
 εῖται σὲ δένδρον οἰκί-
 ῶν Ἀθηναίων καὶ ἄλλων πε-
 ριοχῶν τῆς Νετῆς ἢ Ἰλ-
 λίδος.

Τὰ φύλλα εἶναι σύνθε-
 τὰ καὶ ἔχουν ἀπὸ 2—7 φυλλίδια
 τὰ ὁποῖα εἰς μιὰ κατηγορίαν
 ἀρσενικῶν δένδρων εἶναι πε-
 ρισσότερον στενόμακρον, εἰς δὲ
 τὴν θηλυκὴν καὶ τὴν ὑπόλοιπ-
 ῶν κατηγορίαν ἀρσενικῶν εἶ-
 ναι στεγνότερον.

Τὰ φύλλα καὶ οἱ καρποὶ ἐν-
 φανίζονται σὲ βότρυες (τα-
 μνὰ) τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀνθί-
 ζουν ὀλίγον ἐνωρίτερον τῶν
 θηλυκῶν.

Εἶναι δένδρον φυλλοβόλον
 καὶ ἀντέχει μέχρι 12 βαθ-
 μῶν ὑπὸ τὸν ἥλην.

Ἐπίσης ἀντέχει εἰς τὴν ξη-
 ρασίαν καὶ τὸ πολὺ ἀβέσ-
 τοι ἔδαφος.

Ὁ πλάκαςισμός τῆς γι-
 νεται μετὰ σφόδρην καὶ ἐμβολία-
 σιν σὲ ὑποκαίμενον τοῖς κων-
 δῶς ἀλλ' ἐπὶ τῇ εἰς αὐτὸν δύ-
 σκολον καὶ τὰ φυτὰ ἀνιπνύσονται

Τὸ δένδρον εἰς τὸν ὅλον
 ὄγκον μετατρέφεται μετὰ «μυλὴν
 χρώματος» διότι ἡ ῥίζα τοῦ ξη-
 ραίνεται εἰς λαεῖς τὸν ἔρα-
 καὶ δὲν ἀνιπνύσεται εἰς λαεῖς.

Ἡ φύσις ποιεῖ νὰ γί-
 νη μετὰ τὸν ὅλον σῆμα
 σὲ ἀποστάσεις 5—7 μέτρων
 μετρώμεν, φυτεύονται δὲ
 νικὰ καὶ θηλυκὰ δένδρα σὲ ἄ-
 ναλογία ἐπὶ θηλυκὰ καὶ ἄρ-
 σενικὰ.

Ἀρσενικῶν δένδρων ὑπάρ-
 χουν οἱ τῆς Α Β καὶ Γ.
 Ἐξ αὐτῶν ὁ Α ἀνθίζει καὶ
 ὀσμύζει τὴν γῆν πρὸς ἡμᾶς

καὶ ὁ Γ ὀσμύζει, ἐπει-
 δὴ ὡς τὰ ἀρσενικὰ δένδρα
 ἀνθίζουν ἐνωρίτερον τῶν θη-
 λυκῶν, γι' αὐτὸ σὲ κάθε ὁ-
 παρῶνα ἐπιδιώκουμε νὰ φυ-
 τεύωμε καὶ τοὺς ὀσμύζον-
 τας ἀρσενικῶν Β καὶ Γ, ὥ-
 στε νὰ συμπύκνωσιν ἡ ἀνθοφο-
 ρία ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν
 γὰρ νὰ ἐπιγυλάνται ἡ γο-
 νιολογία καὶ ἡ καρποφο-
 ρία.

Τὰ ἀρσενικὰ δένδρα εἶναι
 περισσότερον ὀρθόκλαδα ἀπὸ
 τὰ θηλυκὰ.

Τὰ πρῶτα ἀρσενικὰ εἶναι
 στενόμακρον φύλλα, ἐνῶ τὰ
 ὀψιμα ἀρσενικὰ ἔχουν περισ-
 σότερον στρογγυλεμένα φύλ-
 λα ὡς τὴν θηλυκὴν.

Ἡ φυστικία εἶναι δένδρον
 ποὺ ἀντ' αὐτὴν ἐξαρτῆται, ἀλλ'
 ὡς τὸν χειμῶνα, ἔστω
 καὶ ὀλίγον, ποιεῖ νὰ μᾶς ἀ-
 ποδίδῃ οἰκονομικῶς, δηλαδὴ
 νὰ καρποφορῇ καὶ νὰ μᾶς δι-
 δῇ καρπὸν ἀνοιγμένον, ὁ ὅ-
 ποιος πωλεῖται σὲ τιμὴν πολὺν
 καλὴν ἀπὸ τὸν κλειστὸν καὶ
 ὁποῖος παράγεται ἀπὸ
 δένδρα μὴ ἀρδευόμενα καὶ
 μὴ ὑφ' ὥστου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κλάδεμα,
 ἐπὶ τῇ φυστικίᾳ δὲν ἔχει-
 τάς γιὰ μὲν ἡ βλαστοφο-
 ρία ἐμφανίζονται μετὰ τὴν
 φύτευσιν ἕνα ἄλλο κλάδε-
 μα ἰσχυρότερον, γὰρ χι-
 ματισμὸ τοῦ σκελετοῦ τοῦ
 δένδρου, σὲ δὲ μετὰ καὶ
 καρποφοροῦντα μόνον ἐλαφ-
 ρὸν κλαδοκάθαρτον (τοπὴ τῶν
 ξηρῶν, ἀσθενικῶν, προστρι-
 βόμενων καὶ ἀκαταλήλων
 κλάδων).

Ἡ συγκομιδὴ γίνεται Ἀπ-
 ρίλιον—Σεπτέμβριον σὲ 2—
 4 χεῖρα μετὰ τὸ χεῖρ, μετὰ
 γὰρ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ
 ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλ-
 φορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν
 ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύ-
 ζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ
 ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλ-
 φορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν
 ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύ-
 ζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ
 ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλ-
 φορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν
 ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύ-
 ζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ
 ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλ-
 φορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν
 ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύ-
 ζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ
 ἡ ἐλφορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλ-
 φορὶν ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν
 ὀσμύζει, καὶ ἡ ἐλφορὶν ὀσμύ-<

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

'Ο Ελισαγγεύς. Χαλκιδεύς
 προ ηρώσας τακτικού μεϊοδ
 κού. διαγωγμ' υς άνυειξε
 χορηγητῶν εἰς ν ἀροτροφιδ
 σία. καὶ καυσ ἐξώλω· διὰ τῶς
 νάγκας τῶν Φιλατῶν Πολυγ
 ρου κατὰ τὸ οἶκ' ἔτος 1967
 16ην Νοεμβρίῳ ν 1956 ἐν τῷ 8
 σαγγλ' κ' Κοττι. Χαλκιδεύς
 κα ὄρων 10 12 πμ. Ἐν ἀπ
 τυχία τοῦ πρώτου διασώμα
 ἐπανομιβ'άται τὴν 23η Νε
 βρίου 1966 ἐν τῷ αὐτῷ τόπ
 οῦ καὶ γοῶ
 Ἐν Πα'υγ'ρω τῇ 4 11-196
 'Ο Εἰσαγγεὺς· Χαλκιδεύς
 Ε. Καλομπούας

Ἡ συνεκφορά τῶν γο-
ων στήν ἀρχὴ αὐτοῦ—τρεῖς χι-
ροεπιρίθ. Ἀργότερα οἰκονο-
μικὴ διαχείριση χωρὶς περι-
τὰ ἔξοδα μετὰ ἡ προσπύξιν
καὶ κατανοήσῃ ὅλων τῶν ἀ-
χολοιμμένων καὶ νὰ τὸ ἀποτε-
λεσμα, Πλακάκιον λευκὰ στήν
κουζίνα ἐστὶν ὑπόγειον ἐνδύχων
τραπέζα φορητὰ ἕκαστα ἀ-
θροιστὰ ἐκ μελαινίνης κλπ.
Ὑπάρχουν καὶ αἰλεις ἐλπίσιν
Σι ἀ—σιγὰ θὰ γίνωνται ὅλα
μοι καὶ ὅρατα. Συγκροτή-
σῃ στὸν προεδρὸν τῆς Κοιν-
τητος γιὰ τὴν συμπράξιν
καὶ κατανόησιν τοῦ σπου-
δαίου ἐφόρου γιὰ τὴν προσπύ-
ξιαν τοῦ, στὸν υπεύθυνον δι-
δάσκαλον γιὰ τὸν ἀκούραστο
καὶ ἀκατάβλητο χαρακτήρα
τοῦ καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του
στὴν ὑπολοίπων διδόντων
τὴν συμπράξιν τῶν καὶ
τὶς βιήθειες τοὺς στοὺς ἀν-
τὶ τῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1η: σελ

πρόσωπο δὲν χάθηκε ἀλλὰ
καπου πήγε καὶ θὰ τὸ ἐξα-
ταμῶσιν. Ὅλοι οἱ θάβουνται
τὸ φῶς καὶ εὐὸ τῆς ἐλπίδας
καὶ ἃ μὴ τὸ ὁμολογοῦν. Αὐ-
τέ δὲως ἡ ἐλπίς πουθενὰ δέ-
βουσα τὴν δικαιοσύνη τῆς πο-
θ ντ δὲ βπίσκει νερο γιά ν
ρζώνη ξερο γιά νὰ ἀναπνεῖ
τῆ φῶς γιά νὰ εὐδοκίμησ
πὶρὰ μόνο μέσῳ σ' ἡν π σ η
σ ο δ πνευματικὸν κ' ἡ τ
χριστιανικὴ εὐσεβείας. Ἡ
καλὸς θεὸς ὑμᾶς ἐξώσας τὸ κ
σῆμα τῆς ἐλψ'· Φροντίστε δ
μωας καὶ μὴ ἐξώσας ταυτ' χο
ν καὶ τὸ σινεῖς ἐξείν
ποῦ σβήνῃ τὴ δψ· Μὰ ἐξώ-
σε τὸ νεὸ Κ' ἡ μὴ τὸ ἐξώ-
σε· μάστιξ καὶ μὴ φθ' ν' αν. Μ
ἐπλάσε μὲ τὴν ἀνάγκη ν' ἡ
ἀναπνοῆς γιά νὰ ὑπορεσοῦμ
νὰ ζῆσ ὑμε, Μ' φροντίσε τα
τόχρονα καὶ πλ' οὔτιος τα
πλανήτη καὶ μὲ ὑπεροφθ' ν
ἀέρα. Μὰ· ἐξώσε τὸ αὐτῆ
μα τῆς πείνας. Μ' φροντίτε
ταυτοῦχοντ' καὶ μὰ ἐξώσ
τὸ σ' αρι, τὸ λάδι καὶ τὴ
·λυ· ἄγουμος καρπούς τῆ
γίς Μὰ ἐξώσε καὶ τὸν ἄβ
σ' ο' πῶθ' γιά ζωή, ζωή πο
ντ' μὴ βίσι· ν' ὑποσ' ὁ σ' ἡ
παραίτα· ἀνυπέρβ' ν' το ἐμ
διο ἀβυθόδετρητῆ ἀβυσσο

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύ-
ρω θὰ τελεσθῇ θεία λειτούργε-
για διὰ τὴν μετὰβασιν δὲ τοῦ
κοινου θὰ διατεθοῦν λεωφορεῖα
Πληροφορεῖτε τὸ Κουρείον
Ἀντιοχείου Ἀμπαῖ·
Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

Πληροφοριαὶ Ἀθανάσιον Μαγ
λὴν Πολύγυρον